

RAJONGÁSBÓL BARÁTSÁG: LÁSZLÓ FERENC ÉS SZEPESI GYÖRGY

■ – Tessék? Ne haragudjon, nem hallok jól.

– László Frici! A Frici bácsival való barátságukról meséljen nekem, legyen szíves!

– Ja Feri! Nekem Feri volt ő! – nevetett az arancysapat tizenkettedik tagja, a magyar rádiós sportújságíró stílussteremtő kommentátora, Szepesi György.

És elindult visszafelé, keresztül sok-sok évtizeden. Túláságosan is, hiszen az 1948-as októberi, Puskás mesterhármásával és Deák Ferenc két találatával 5–1 arányban megnyert bukaresti román–magyar Balkán Kupa összecsapásig tért vissza a 90 éves Gyuri bácsi. Az évszám nem stimmel, de egyéb minden: „Áradozott a magyar csapatról. Elragadtatással töltötte el Ferit a válogatott” – ez pedig valóban László Fricire vall.

Kettejük barátsága valójában később kezdődött. László Ferenc 1954. május 5-én keltezett levelében mutatkozik be Szepesi Sporttársnak. „A kolozsvári *Igazság* című újság sportrovatának vezetője 1950 óta és a Kolozsvári Rádió magyar sportbemondója és »szpikerje« 6 hete” – áll a levélben. „Meggkérném Szepesi Sporttársat, hogy valamelyik hétfőn, ha teheti, hallgassa meg az egyik közvetítésemet, és írja meg nekem észrevételeit ezzel kapcsolatban. Nincs senki, aki itten a sportközvetítésekhez értene. [...] Ugyanakkor kérem Szepesi Sporttársat, írja meg azt is, hogyan szokott felkészülni az egyes közvetítésekre, és általában mit ajánl egy kezdő magamfajtának” – fogalmaz László Ferenc. A levélre érkező válasz nemcsak egyszerű formáság volt, hanem mély megbecsülésen alapuló szakmai és baráti kapcsolat kezdete.

A májusi első levél után mindössze két hónappal, júliusban László Ferenc már olyan hangvételi levelet küldött Szepesinek, amely nagyban árulkodik a kolozsvári újságírói irányvonalakról és az ő személyes meglátásáról: míg az *Igazság* hasábjain bármiféle elfogultságot mellőzve *Megvan a világbajnok* címmel közölt írást, addig Szepesinek szinte elsírja bánatát, amiért a magyar válogatott elvesztette az '54-es berni világbajnoki döntőt.

Személyesen először 1956-ban találkoztak, Kolozsváron, és a későbbiekben valahányszor Szepesi György Romániában járt, László Ferenc volt a tolmácsa. „Ő fordított nekem Erdélyben és Bukarestben. A sport egyik legérdemesebb híveként ismertem meg. – mesélte Gyuri bácsi – Leginkább telefonon és levelezés útján tartottuk a kapcsolatot. A Magyar Rádióban olykor-olykor felhasználtam a kolozsvári tudósításait.”

László Ferenc barátja és segítő kollégára talált Szepesiben, de iránta érzett rajongása sosem fakult el. 1973-ban *Star-Reporter. NBZ-Exklussivinterview mit Szepesi György (Budapest)* címmel interjút közölt a Temesváron megjelenő német nyelvű *Neue Banater Zeitung*ban.

Az évek múlásával kissé fellazult a kapcsolattartás. Szepesi György nyugdíjazása után már kevesebbet járt Erdélybe, így a közös kiszállások, a kolozsvári vendégfogadások elmaradtak. Maradt a telefon és a levelek.

A rendszerváltást követően, a nyugdíjas éveik idején még egyszer megadatott, hogy főszereplők legyenek egymás életében: 2001-ben László Ferenc Szepesi Györgytől vehette át Budapesten újságírói munkásságának legrangosabb elismerését, az Aranytoll-díjat. „Az Aranytoll-bizottság elnöke voltam akkoriban, már másfél éve. Minden évben két-két erdélyi és felvidéki is részesült a díjban, és amikor láttam, hogy Feri is jelölték, nagyon örültem, mert igazán rászolgált az elismerésre. Nagyszerű újságírónak tartottam. Szorgalmas volt és rendkívül precíz” – emlékezett Szepesi György. „Akkor láttam Fricit utoljára boldognak” – jegyezte meg kollégája, Tibori Szabó Zoltán, a Minerva Művelődési Egyesület elnöke egy későbbi beszélgetésünk alkalmával.

Az utolsó években már csak évente egy-egy telefonbeszélgetést bonyolítottak le, majd az is elmaradt. Gyuri bácsi hangjából érezni lehetett: nem akarja elhinni. „Valóban meghalt Feri is? Sokaktól hallottam, de nem voltak biztosak benne.”

Szepesi György nem érzi magát túl jól, de túl rosszul sem. Londonba készül, az olimpiára. „Nem közvetíteni, csupán a '48-as olimpiáról mesélni” – mondja. 64 évvel ezelőtti világméretű eseményt elevenít fel, évtizedek alatt felgyült aranynak és rozsdának ismerője. Mindent tud a sportról.

László Ferenc immár több mint három éve hagyta el barátait, olvasóit. Ő már mindent tud a világról.